

«Ιουλιέττες χωρίς Ρωμαίους» τοῦ κ. Ἀλέκου Λιδωρίκη στό θέατρο Κυβέλης—Μαρίκας.

«Ὁ Μπέμπης θέλει παντρεῖα» τοῦ κ. Σωτήρη Σκίπη στό θέατρο Ἀργυροπούλου.

Ὁ κ. Α. Λιδωρίκης ντεπουτάρισε περίπου μέ τή «Μεγάλη Στιγμή», καί ἡ πρώτη πράξι τουλάχιστον ἔδωσε πολλές ὑποσχέσεις. Ἐπίσης ὁ «Βύρων» του, ἂν καί ἀπέτυχε, μᾶς ἄφισε ἐν τούτοις τό σεβασμό πού δικαιοῦται κάθε νεανικό φτερούρισμα πρὸς τά ψηλά. Τό τελευταῖο ὁμοῦ ἔργο του «Ιουλιέττες χωρίς Ρωμαίους» εἶναι ἐντελῶ, ἀπόσπαστα γραμμένο.

Ἡ αἰώνια Ἰουλιέττα γυρεύει νοσταλγικά τὸν ἔρωτα, καί ἐπειδὴ ὁ ἄνδρας τις βαρέθηκε ὕστερα ἀπὸ συζυγική ζωὴ δέκα χρονῶν νά παίξῃ τὸ ρόλο τοῦ Ρωμαίου, ἐρωτεύεται τό κουνιάδο της, ὁ ὁποῖος τῆς θυμίζει τὸν ἄνδρα της σιὰ πρῶτα χρόνια τῆς ἀγάπης των... Τὸ εὔρημα πολὺ ἄτυχο. Ὁ ἀδελφός ἀντερασπίζει εἶναι θέμα δραματικό, γυρεύει τὸ μεγάλο πάθος γιὰ νά δικαιωθῆ. Τὸ πλαίσιο τῆς ἐλαφροῦς comedie πού ἔδωσε στό ἔργο του ὁ συγγραφεὺς δὲν ἀντίχει σὲ τέτοιες μπόρες. Ἐρωτες μεγάλοι καί μᾶ-

λιστα ἔνοχοι, ἔρωτες πού γεννιοῦνται στό πρῶτο ἀντίκρουσμα καί φουντώνουν σὲ λίγη ὥρα, γυρεύουν τύπους αἰσθησιακούς, ζωντανούς, σκηνῆς παθητικῆς γιὰ νά ἀποδοθοῦν, καί ὄχι μελοδραματικῆς ἀεροκουβέντες σαλονιῶν. Ὁ κ. Λιδωρίκης ἔχει προσόντα θεατρικοῦ συγγραφέως, γράψιμο στρωτό, εὐγενικό, λεπτὴ παιατηρικότητα, εὐρήματα σκηνικά, καί πρὸ πάντων διάλογο γοργό, εὐχάριστο, ἀρετῆς πού ἂν ἐπιδέξια τις καλλιεργήσῃ, τις ἐκμεταλλευθῆ, καί ξεφορτώσει τὸ θέμα του ἀπὸ ρηχῆς φιλοσοφίης, καί ἀταίριαστα δραματικά στοιχεῖα, θά γράφῃ καλὴ comedie, προσθέτοντας ἐλαφράδα καί brio περισσότερο.

Γιὰ δραματοποίησι μεγάλων θεμάτων δὲν εἶναι ὄριμος. Τοῦ λείπουν ἄλλωστε τὰ προσόντα πού χαρακτηρίζουν τὸ δραματοουργό. Ἴσως μὰ μέρα ὥριμοσε, «Inspiration c'est transpiration» καμμιά φορά. Ὁ κ. Λιδωρίκης ἂ; μάθῃ πῶς πρέπει νά κοπιᾷσῃ πολὺ, ἢ πρῶτη του εὐκολὴ ἐπιτυχία φαίνεται πῶς τὸν ἐβλαψε.

Τὸ παίξιμο τῶν ἠθοποιῶν ζωντάνεψε τοὺς ἀτόνους ρόλους. Ἡ κ. Κοτοπούλη, πού ἦταν πολὺ καλή, ἔδωσε στὴν ἐρμηνεία τοῦ ρόλου τῆς χοιᾶ τοῦ σοβαροῦ δράματος. Δίπλα της ὁ κ. Λογοθετίδης, ἐπίσης πολὺ καλός, ἔπαιε μαζί μὲ τοὺς ἄλλους ἠθοποιούς ὅπως θά ταίριαζε σὲ ἐλαφρὸ ἔργο. Ποῖος εἶχε δίκην; Δὲ μπορέσαμε νά τὸ ξεχωρίσομε, γιὰ τὸ ἔργο δὲ μᾶς ἄφισε τὴ δυνατότητα νά τὸ κατατάξομε πουθενά.